

РЕШЕНИЕ

№ 1346

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **10993** по описа за **2023** година докладвано от съдия Цветелина Георгиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) - С. срещу решение № 4425/04.10.2023 г. по НАХД № 6294/2023 г. по описа на СРС, НО, 93-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 9/16.01.2023г., издадено от директора на РИОСВ - С., с което на „СОФИЯ МЕД“АД – [населено място], ЕИК[ЕИК] е наложено адм. наказание - имуществена санкция в размер на 2000 лева, на основание чл.166, т.3, вр. чл.165, ал.2 от Закона за опазване на околната среда, за нарушение на чл. 14, ал.4, вр.чл. 166, т. 3 от Закона за опазване на околната среда.

Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение като като неправилно и незаконосъобразно поради нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила.

Ответникът „СОФИЯ МЕД“АД – [населено място], ЕИК[ЕИК] моли съда да остави без уважение подадената касационна жалба, тъй като обжалваното решение е правилно, законосъобразно и постановено при пълно и правилно обсъждане на доказателствата по делото. Препендира присъждане на съдебни разноски по списък.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, IV-и касационен състав, като прецени събраните

по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява процесуално допустима, като подадена в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, като намира следното:

Пред районния съд е била подадена жалба от „СОФИЯ МЕД“ АД – [населено място], ЕИК[ЕИК] срещу издаденото му наказателно постановление № 9/16.01.2023г. на РИОСВ - С., с което му е наложено адм. наказание - имуществена санкция в размер на 2000 лева, на основание чл.166, т.3, вр. чл.165, ал.2 от Закона за опазване на околната среда, за нарушение на чл. 14, ал.4, вр.чл. 166, т. 3 от Закона за опазване на околната среда.

Районният съд я е намирал за основателна и отменил обжалваното НП, като приел, че на 30.05.2022г в РИОСВ-С. била получена информация с вх. № 10560/30.05.2022г от дирекция „Национален координационен център“ към МОСВ, относно осъществени от „СОФИЯ МЕД“ АД трансгранични превози на отпадъци през м. април 2022 г. от дружеството, поради което старши експерт в Дирекция „К.“, отдел „ККФОС при РИОСВ извършил проверка на дружеството. На последното било предписание № 61/21.03.2022 г. - при извършване на трансграничен превоз на отпадъци не по-късно от един ден от деня на натоварването им да изпраща на електронен адрес [електронна поща] попълнен формуляр по Приложение VII на Регламент (ЕО) №1013/2006, подписан в поле 12 или копие на попълнен формуляр по образец съгласно приложение №52 с постоянен срок на изпълнение.

П. било получено на 25.03.2022 г., като проверяващият констатира, че „СОФИЯ МЕД“ АД е извършило трансграничен превоз с дата на натоварване 14.04.2022 г. на отпадък с Код 12 01 03-стърготини, стружки и изрезки от цветни метали, в количество от 21,331 т., изпращач фирма от Гърция и получател на отпадъка „СОФИЯ МЕД“ АД, без за превода да била изпратена информация. С това било в нарушение на чл. 14, ал. 4, вр. чл. 166. т. 3 от ЗООС и на 20.07.2022 г. бил съставен АУАН № 136/2022 г и въз основа на него било издадено обжалваното НП, в което АНО приел, че датата на нарушението е 16.04.2022 г.

При така установеното районният съд приел за установено по безсъмнен начин, че е налице неизпълнение от „София Мед“ АД на дадени предписания от събрания пред него доказателствен материал, който бил безпротиворечив. Посочил е че пред него са представени Решения на АССГ, за които няма данни да са окончателни, и с тях са отменени дадени на дружеството Предписание № 9/17.01.2023г. и Предписание № 103 /13.06.2022г., като Предписание № 9/17.01.2023г. е с напълно идентично съдържание на процесното Предписание № 61/21.03.2022г, за което нямало доказателства да е отменено, а и отмяната на Предписание № 9 не можело да доведе да автоматичен извод, че дружеството - жалбоподател е санкционирано за това, че не е изпълнило незаконосъобразно предписание.

На следващо място районният съд изложил мотиви, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения - на чл. 42, т. 4 и чл. 57. ал. 1. т, 5 от ЗАНН - липсва описание на нарушението и на обстоятелствата относно извършването му – в АУАН била посочена само датата на натоварването, не

и датата на нарушението, което било за бездействие без за него да е въведена обосновка. Той отменил НП с мотив, че тази нередовност не можело да бъде отстранена по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, предвиждащ, че НП се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, а в случая едва с издаването на НП на жалбоподателя са били предявени факти, които не му били предявени със съставяне на акта и които са съществени от обективната страна на състава на нарушението.

Съдът е намерил за основателно и възражението на жалбоподателя, че дадената от АНО правна квалификация на нарушението е неправилна и неточна – нормата на чл.14, ал 4 от ЗООС не въвеждала правило за поведение, а регламентирала, че директорите на РИОСВ могат да издават предписания, а нормата на чл.166, т.3 от ЗООС била санкционна спрямо лицата, които не спазват предписанията. Нито една от двете разпоредби не съдържа състава на вмененото на жалбоподателя нарушение, поради което били нарушени чл.42, ал.1, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Задължението за уведомяване чрез подаване на формуляр било на основание чл. 22, ал. 4 от Наредба № 1 от 04.06.2014 г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публични регистри (Наредбата) и се отнасяло за лица, уреждащи превози и за лица, получатели на отпадъци, поради това следвало в АУАН и в НП да се опише и анализира съответното качество на дружеството, в което то дължи конкретно правно поведение и точния начин на уведомяване на инспекцията.

Касационният жалбоподател не е съгласен с изводите на въззивната инстанция, която е приела, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения - на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ад. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като липсва описание на нарушението и на обстоятелствата относно извършването му - на „София мед "АД е вменено неизпълнение на предписание при извършване на трансграничен превоз на отпадъци не по-късно от деня на натоварването им да се изпраща по електронен път попълнен формуляр по Приложение VII на Регламент (ЕО) №1013/2006, подписан в поле 12, или копие на попълнен формуляр по образец съгласно приложение №52, без да са изложени съществени елементи от фактичката страна на административното нарушение, а именно - датата на осъществяване на нарушението, а е посочена само датата на натоварването, 14.04.2022 г., количеството на превозения отпадък и държавата.

Становището на касатора е че нарушението е посочено ясно и е безспорно доказано - противоправното поведение на дружеството се състои в това, че по силата на задължително Предписание № 61/21.03.2022 г., е изискано да изпрати на специален електронен адрес [електронна поща], попълнен формуляр по Приложение VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, при извършване на трансграничен превоз на отпадъци не по-късно от един ден от деня на натоварването им. П. било дадено поради предходно неизпълнение на задължението на дружеството, предвидено в чл. 22, ал. 4 от Наредба № 1 от 04.06.2014 г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публични регистри (Наредбата) - лицата, уреждащи превози за или внос в Република България на отпадъци по Регламент (ЕО) № 1013/2006 и получателите на отпадъците в случаите, за които не се изисква нотификация. Такава информация не е изпращана от дружеството и именно за това е дадено предписанието - изискано е активно

поведение и се указани фактическите действия, които следва да се предприемат за отстраняване на допуснати пропуски/нарушения при осъществяване на дейността.

Позовава се на получено от него писмо с вх. № 10560/30.05.2022 г. от дирекция „Национален координационен център“ към МОСВ, за справка за осъществени трансгранични превози на отпадъци през м. април, 2022 г. от „СОФИЯ МЕД“ АД - установява се, че е извършило трансграничен превоз, с дата на натоварване 14.04.2022 г., на отпадък с код 12 01 03 - стърготини, стружки и изрезки от цветни метали, в количество 21,331 т., изпращач фирма от Гърция и получател на отпадъка „СОФИЯ МЕД“ АД. За нето в РИОСВ-С. били налични документи Анекс VII и ЧМР, постъпили от дирекция НКЦ, с вх. № 8063/15.04.2022 г. Тази справка представлявала официален документ, удостоверяващ отразените в него факти до доказване на противното и въз основа на нея контролиращите длъжностни лица съставили констативен протокол, който също безспорно бил официален документ – съставен от длъжностните лица, в кръга на службата им, по установения ред и форма. Поради това той също служил за пълно доказателство пред съда до доказване на противното, позовава се на практика на ВАС - Решение № 5919 от 11.05.2009 г. на ВАС по адм. д. № 164/2009 г, Решение № 14621 от 2.12.2009 г. на ВАС по адм. д. № 9785/2009 г, Решение № 13766 от 17.11.2009 г. на ВАС по адм. д. № 7615/2009 година. Тези писмени доказателства не били обсъдени от районния съд, а те съдържали обстоятелства, обосноваващи обективния признак на нарушението - противоправно бездействие, което е разбираемо. В този смисъл следвала да се определи и датата на нарушението - датата на натоварване била 14.04.2022 г. и до един ден от тази дата включително, дружеството е следвало да изпрати копие на попълнения формуляр на имейл адреса на инспекцията, съответно съставът на нарушението е осъществен в деня, следващ крайният срок за изпълнението на задължението за представяне на информацията, съобразно предписанието, а именно датата след деня на натоварването - 16.04.2022 г.

На следващо място е оспорил изводите на съда за дадена неправилна и неточна правна квалификация на нарушението. Посочил е че съгласно чл. 14, ал. 4 от ЗООС Директорите на РИОСВ, съставят предупредителни и констативни протоколи, издават предписания, заповеди за прилагане на принудителни административни мерки и наказателни постановления, като Предписание № 61/21.03.2022 г. било издадено, тъй като дружеството не е изпълнило задълженията си по чл. 22, ал. 4 от Наредбата. В РИОСВ - С. била получена информация с вх. № 5088/09.03.2022 г. от дирекция „Национален координационен център“ към МОСВ за осъществени трансгранични превози на отпадъци през м. февруари 2022 г. от „СОФИЯ МЕД“ АД. От анализа ѝ се установявало, че през м. февруари дружеството е извършило 66 бр. превоза, от които за 52 бр. няма получена информация в РИОСВ-С., съгласно чл. 22, ал. 4 от Наредбата – в случаите, за които не се изисква нотификация за превози на отпадъци за или внос в Република България по Регламент (ЕО) № 1013/2006, се изпраща по електронна поща до РИОСВ по местоназначение на отпадъците не по-късно от един ден от деня на натоварване копие на попълнен формуляр по Приложение VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, подписан в поле 12 от лицата, уреждащи превози, или копие на попълнен формуляр по образец съгласно приложение № 52 от получателите на отпадъците. С издаването на предписанието за дружеството се създавало задължение, което дължи да изпълни, а в случай на неизпълнение се налагала предвидената в закона имуществена санкция. Следователно нарушението било

формулирано ясно както като описание, така и като правна квалификация, а съдът не бил посочил въз основа на какви обстоятелства е достигнал до извода, че неизпълнението на даденото предписание трябва да бъде игнорирано и дружеството да се санкционира по реда на ЗУО за неизпълнение на чл 22, ал. 4 от Наредбата. Жалбоподателят счита, че обстоятелството дали дружеството е следвало да подаде дължимата информация в качеството на изпращач или на получател на отпадъка било ирелевантно, защото преценката за законосъобразност на даденото предписание излизала извън предметния обхват на делото.

Касационната инстанция намира, че обжалваното съдебно решение е нищожно, защото не притежава част от задължителните реквизити на съдебен акт, съгласно разпоредбата на чл.172а, ал.1, т.2 от АПК – име на съдията, който го е постановил и на секретаря. В съдебното решение са посочени две различни имена на съдия – веднъж собствено и фамилно име и втори път собствено, съкратено бащино и фамилно име, като не може да се направи извод дали това е едно и също лице – може само да се предполага с оглед приложения по делото протокол за случайно разпределяне на делото, съдържащ пълните имена на съдиите, между които делото ще се разпределя, но с това не се изпълнява цитираното императивното изискване. Посочени са и две различни имена на съдебен секретар. Поради това не може да бъде установен нито съдебния състав, нито съдията, постановил и подписал решението в съответствие с изискването на чл.172а, ал.3 от АПК. Липсата на посочен съдебен състав води до невъзможност да се провери същият законен ли е и води до постановяване на нищожен съдебен акт – последният следва да бъде обявен за нищожен, а делото - върнато за ново разглеждане от друг състав.

При новото му разглеждане съдът следва ясно да очертае предмета на делото и относимите към същия доказателства, на които той ще основава решението си – конкретно, ако районният съд прецени, че за решаване на делото е необходимо да изследва и други предписания, освен процесното Предписание № 61/21.03.2022 г., въз основа на което са издадени АУАН и обжалваното НП, то следва да се мотивира защо, изрично да уведоми за това страните и да разпредели между тях доказателствената тежест. Ако съдът счита, че с оглед изложените пред него обстоятелства по отменени други, дадени на дружеството предписания, следва бъде установено дали Предписание № 61/21.03.2022 г. е обжалвано или не, също следва да даде указания на страните в този смисъл и разпредели доказателствената тежест между тях и тъй като се касае за акт, въз основа на който са издадени процесните АУАН и НП, то той и служебно дължи извършване на действия по изясняване на осъществените факти. Същото се отнася и до задължението на съда да извърши преценка дали пред него се дължи доказване и с други доказателствени средства, освен с вече представените и приети писмени доказателства, които не са оспорени, на обстоятелството дали дружеството дължи уведомяване в качеството на изпращач или на получател на отпадъка, липсата на яснота за което е мотивирало районният съд да постанови отмяна на НП, като има предвид липсата по делото на твърдение от дружеството да е подало което и да е от двете уведомления. За доказването на това обстоятелство също следва да бъде разпределена доказателствената тежест като се държи сметка, че се твърди да е извършено нарушение чрез бездействие.

При постановяване на решението си съдът дължи да направи безпротиворечиви и ясни правни изводи, за които и страните и касационната инстанция да могат да

установят въз основа на кои факти и доказателства от делото са направени. В този смисъл обжалваното решение е постановено при липса на мотиви, тъй като от една страна районният съд е приел за безспорно доказано, че дружеството е извършило нарушението и това се установявало от безпротиворечивите доказателства по делото, а от друга страна е направил и втори извод, че към процесните изложени пред него факти е неприложим Закона за опазване на околната среда, а е приложим Закона за управление на отпадъците, без да са изложени каквито и да било мотиви за тази приложимост. Двата извода са взаимноизключващи се и на практика са равнозначни на липса на мотиви.

Ето защо обжалваното решение следва да бъде обявено за нищожно и делото да се върне за ново разглеждане от нов състав при изпълнение на дадените с мотивите задължителни указания.

При новото разглеждане на делото, с оглед изхода на спора между страните, следва да се разпредели отговорността на страните за съдебни разноси и пред настоящата инстанция.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.5 във вр. с чл.209, т.1 от АПК Административен съд София - град, IV-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на решение № 4425/04.10.2023 г. по НАХД № 6294/2023 г. по описа на СРС, НО, 93-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от нов състав на СРС при изпълнение на дадените му задължителни указания.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.